

GIANG TIỂU LỤC

Lúc
giã
nồi.
nhớ
Em

Mục lục

Văn Án

Chương 1: Mới Gặp

Chương 2: Bị Đòi Nợ

Chương 3: Mười Tám Tuổi

Chương 4: Cô Cứ Nói Đi

Chương 5: Đo Kích Cỡ

Chương 6: Một Nụ Hôn

Chương 7: Giang Tiểu Thư

Chương 8: Thử Quần Áo

Chương 9: Cùng Một Chỗ

Chương 10: Phát Weibo

Chương 11: Bị Chia Tay

Chương 12: Bộc Quang

Chương 13: Là Hiếu Lãm

Chương 14: Trong Đêm Tối

LÚC GIÓ NỔ, NHỚ EM

Giang Tiểu Lục
www.dtv-ebook.com

Văn Án

1.

Lúc Giang Kiến Hoan ở cùng với Tô Mạt, anh là cái đồ học sinh nghèo có mơ ước âm nhạc.

Sau khi tách ra, anh thành người có được ngàn vạn fan hâm mộ âm nhạc của anh.

Gặp nhau lần nữa, trước mắt bao người, Giang Kiến Hoan bị giội cho một thân rượu đỏ, người đàn ông sắc mặt không có chút nào gợn sóng, hai mắt hẹp lạnh từ bên cạnh cô đi thoáng qua.

"Tô tiên sinh, ngài biết cô ấy sao?"

"Không quen biết."

2.

Bạn thuê cùng phòng Giang Kiến Hoan là fan cuồng Tô Mạt, ngày ấy mới ra album, cô nàng lại đổi MV đại phát cuồng, hai tay nâng mặt, trong mắt toát ra tâm trạng ngẩn ngơ.

"A a a a Tô Mạt rất đẹp trai, thịnh thế mỹ nam! Muốn ngủ cùng! ! !"

". . ."

Giang Kiến Hoan ma xui quỷ khiến nhớ lại năm đó lúc hai người ngày đầu tiên, ký ức bị Tô Mạt nhốt tại khách sạn ba ngày không cách nào đi ra

ngoài.

Cô mắt nhìn trước máy vi tính bạn chung phòng cùng cái thân thể tia
gầy yếu kia, lời nói thâm thía mười phần chân thành mà khuyên nhủ.

"Cậu vẫn là tạm biệt, cậu không chịu đựng nổi."

- Cứu biệt trùng phùng

- Gió nổi lên khi nhớ đến anh

LÚC GIÓ NỔI, NHỚ EM

Giang Tiểu Lục
www.dtv-ebook.com

Chương 1: Mới Gặp

Edit: @fanbaoyuan

Giang Kiến Hoan dừng bước.

Con đường người đến người đi, hỗn hợp các loại âm thanh, ồn ào náo động.

Ngày hè trong gió cất giấu oi bức, lồng ngực phảng phất bị một cỗ lực lượng vô hình ép tới không thở nổi.

Đèn xanh đèn đỏ lấp lóe, dòng xe cộ chen chúc, đối diện đường cái tòa cao ốc rộng được màn hình LED bên trên đang phát hình một MV của người ca sĩ, sắc điệu đơn giản lãnh đạm, bên trong màn hình các loại phân cảnh không ngừng biến hóa, một bộ dáng thân ảnh thon dài ở giữa khung hình.

Anh hơi cúi đầu, đường cong bên mặt lãnh tuấn, đồng tử nghiêng đánh vào mặt đất cùng vách tường, bóng hình lôi ra kéo thật dài.

Quang cảnh chớp tắt bên trong, màn cửa phiêu động, bàn gỗ thô sắc bày biện một chậu cảnh xương rồng nhỏ nho.

Âm thanh người đàn ông thấu ra, trong sáng than nhẹ, giống như là sáng sớm tia nắng đầu tiên đâm rách sương mù, cho màng nhĩ hưởng thụ lớn nhất.

Dưới đường cái lại mấy người đi qua, đều ngửa đầu mắt không chớp nhìn xem, thậm chí còn có chút nhẹ giọng mà hợp xướng, chuyên tâm nhìn chăm chú lên thân ảnh kia trong mắt, phảng phất lại phát sáng.

Đó là Tô Mạt.

Được truyền thông gọi là kỳ tích trong giới ca sĩ.

Anh xưa nay không tham gia bất luận cái gì hoạt động thương nghiệp, từ khi tiến vào ánh mắt công chúng ba năm, chỉ mở qua lưu động buổi hòa nhạc một lần, nhưng mà album vừa ra bán tới nhất định bị cướp đến không còn, hóa đơn của ca khúc luôn chiếm cứ các trang web âm nhạc lớn, bảng xếp hạng doanh thu, đồng thời công bố lấy tác phẩm về sau, trong một năm càn quét ngang trong nước và ngoài nước các đại hội âm nhạc, giải thưởng nổi danh.

Bài hát kia có tên là 《Không vui vẻ》.

Mới đầu là một chủ blog không mấy nổi tiếng của trang web nhiều lần dùng bài hát này làm bối cảnh, về sau cái video này phát tán điểm số đột phá trăm vạn, bài hát này cũng đỏ lên, những người khác nhao nhao bắt chước, dùng nó làm video tác phẩm phối nhạc.

Đoạn thời gian kia, bài hát này cơ hồ là nghe nhiều nên thuộc, tại trong lúc vô tình đều có thể thuận miệng hát ra tới.

Bài hát cứ như vậy đột nhiên phát hỏa, đồng thời lấy liệu nguyên chi thể càn quét các ngõ ngách, weibo bên trên đẩy mạnh bài hát này đến mấy minh tinh đều cũng có thể hát, phố lớn ngõ nhỏ đều có thể nghe được.

Tất cả mọi người coi là Tô Mạt sẽ xuất đạo, nhưng mà anh lại biến mất biệt tích thật lâu, lâu đến công chúng đều nhanh quên có một người lúc như thế, anh lại đem tác phẩm mới nhất tung ra, đồng thời lần này là nguyên một album.

Bên trong hết thảy bảy bài hát, mỗi một bài cơ hồ đều được người khác đặt ở bên tai cứ tuần hoàn nghe qua.

Bên trên tàu điện ngầm, đi đường, dạo phố, đọc sách, trong tai nghe truyền đến giọng nam sạch sẽ thuần túy, trong suốt, có loại cho người ta lực lượng an tĩnh lại.

Vô luận bạn ở đâu, đều có thể một nháy mắt buông lỏng nhẹ nhàng, cho dù loại hoảng hốt sẽ trở lại trạng thái đơn giản điềm nhiên, hơi lim dim mắt ngửa đầu, khóe miệng không tự giác mang lên mỉm cười.

Mỗi một bài hát đều phảng phất nghe hoài không chán.

Ca khúc 《Không vui vẻ》 ở hạng lễ trao giải, Tô Mạt một lần cũng không có mặt, công chúng mê ca hát nhao nhao thất vọng đến cực điểm, thích người hát rất rất lâu, lại ngay cả cái gì liên quan đến anh cũng không biết.

Tô Mạt thần bí, là có tiếng. Nếu như không phải một mực có tác phẩm mới ra, bọn họ cơ hồ muốn hoài nghi chính Tô Mạt là có hay không tồn tại ở bên trên thế giới này.

Tin tức truyền ra hội diễn đàn, tại Tô Mạt thành danh sau năm thứ hai.

Người mê ca nhạc đều muốn điên rồi, có thể chứa chấp đến vạn người ở sân vận động, vé vào cửa buổi hòa nhạc trong vòng một phút liền bị cướp đi như ánh sáng, cả nước mười hai đêm diễn.

Về sau, nghe nói Tô Mạt ra một giờ hát này, vô số người tại dưới sân khấu đau khóc thành tiếng, thời khắc trước rõ ràng là rất hưng phấn, trong cả sân, lại bị tiếng nước nở thay thế.

Tô Mạt một thân đơn giản áo thun quần dài, cầm micro, khuôn mặt sạch sẽ đẹp mắt bị chiếu trên tại màn hình LED, trong mắt mang theo có

chút ấm áp, khoe miệng có có nhẹ cạn độ cong.

"Đừng khóc."

Thanh âm ra một tiếng này, dưới sân khấu khóc đến lớn tiếng hơn.

Kia là vô số lần ở bên tai chiếu lại, bên trong thực chất đến quen thuộc, bây giờ lại vô cùng rõ ràng vang lên. Chân thực, có thể cảm giác được, đang ở trước mắt.

Đây là một loại dạng gì cảm động.

Vén vén nhìn xem thân ảnh trên khán đài, liền khắc chế không được lồng ngực chấn động, mũi cay cay, nước mắt không cầm được chảy xuống.

Thật tốt a.

Nhìn thấy anh thật tốt.

Lần đó buổi hòa nhạc liên tiếp lên hot search, vô số người không có cướp được vé liền dựa vào mạng xem những fan hâm mộ phát ra tới những ảnh chụp video làm lương thực tinh thần, một ngày xem đi xem lại mấy lần, làm bộ chính mình cũng đi ở buổi diễn.

Buổi hòa nhạc sau khi kết thúc, chúng mê ca nhạc đều mong mỗi cùng trông chờ đợi anh lên kế hoạch tiếp theo, không ít người ở trong lòng âm thầm thề, lần tiếp theo, lần tiếp theo phải đoạt được vé, nhất định dân chuyên môn sẽ kéo đến mua sạch vé, thực sự không được, liền tính tìm mua vé chợ đen, cũng phải mua được vé vào cửa.

Chỉ tiếc, bọn họ không còn quá lần chờ tiếp theo.

Tô Mạt không còn tổ chức thêm buổi hòa nhạc nữa.

Hai năm về sau, anh đều có tác phẩm mới ra, chỉ là thân ảnh cực ít xuất hiện trước mặt truyền thông, đám người bọn họ chỉ biết là anh thành lập phòng làm việc của mình, thỉnh thoảng sẽ tham gia một chút lễ trao giải, hát quá hai lần chủ đề nhạc phim điện ảnh.

Nhắc tới anh, người khác ấn tượng đầu tiên đều là --

Anh nha, anh là một người lợi hại về âm nhạc.

Anh là Tô Mạt.

Đèn đỏ nhảy lên, đèn xanh lấp lóe đi lên, người đi đường nhao nhao xuyên qua đường cái, biển người gặp thoáng qua, Giang Kiến Hoan ngửa đầu kinh ngạc nhìn thân ảnh bên trong kia, thẳng đến chỗ gót chân truyền đến chua xót.

Cô nháy mắt mấy cái, đưa tay mò tới nước mắt giàn giụa.

Lần thứ mấy, thời điểm trên đường nhìn thấy anh không tự giác khóc lên, có lẽ về nước là cái quyết định sai lầm.

Chí ít ở nước ngoài, thân ảnh của anh cùng thanh âm sẽ không che trời lấp đất xuất hiện ở đâu đường khắp nơi.

Tựa như cực hình.

-

IRO nhân hiệu tổng bộ trong nước.

Giảm lên đi làm sau một giây đồng hồ, Giang Kiến Hoan bước vào cao ốc, thang máy trực tiếp lên tầng mười tám, vừa ngồi xuống đã bị nội tuyến điện thoại kêu đi vào, phía sau bàn làm việc chính là buổi họp báo sản phẩm mới nhất lần này của chủ nhà thiết kế, Giang Uyển.

"Lần này catwalk trang phục đều sửa sang lại tốt chưa? Còn có danh sách khách quý cô phát vào hòm thư, bớt thời gian đi lại xác nhận một lần."

Tốc độ lời nói phản ứng đầy đủ ra khí chất lãnh đạo và tính cách của Giang Uyển, một bên nói chuyện cùng cô đồng thời còn sửa sang lại mặt bàn.

Làm trợ lý Giang Uyển, Giang Kiến Hoan cụp xuống suy nghĩ đáp lại, mấy phen bắt bẻ về sau, cuối cùng bộ hồi phục cũng đến hài lòng, Giang Uyển mới phất tay cho cô ra ngoài.

Xác nhận chuẩn bị tốt quá trình, cùng các bộ phận khác kết nối giải quyết, bớt thời giờ còn phải ưu tiên gọi điện thoại gửi đi bưu kiện giấy mời cho khách quý, thời gian một ngày liền bận rộn qua đi, chờ tới công việc trên tay toàn bộ xử lý hoàn thành, đã là đèn rục rờ mới lên.

Toàn bộ văn phòng đều yên lặng, tiêu điều trống vắng.

Giang Kiến Hoan đi ra cao ốc, gió đêm thật lạnh, bầu trời đen đến thâm trầm mà nồng đậm, trên phố có thể đếm được người đi đường như đầu ngón tay đều là thần sắc vội vàng, mang trên mặt sinh hoạt tang thương cùng chết lặng.

Cô trong lúc lơ đãng quay đầu, thấy cửa kính sát đất gần cạnh, bên trong chiếu ra gương mặt kia đột nhiên có chút xa lạ, trong mắt cất giấu đờ đẫn cùng người đi đường không có gì khác biệt.

Từ khi nào, cô đã trở thành người năm đó không muốn biến thành nhất.

Không được ăn cơm chiều dạ dày đói đến run rẩy, lại bị thói quen đè ép xuống, Giang Kiến Hoan lại quán ăn ven đường mua một gói bánh mì đơn sơ, một bên cắn một bên đi đến hướng trong nhà.

Không có nước, bánh mì rất khô, lăn qua vết dầu truyền đến có chút cảm giác vướng víu đau đớn, cô nuốt một ngụm nước bọt, tăng tốc bước chân.

-

Buổi họp báo Iro đầu thu trang bị mới tại nửa tháng sau, làm nổi danh một tuyến hàng hiệu, lần này cuộc họp báo bị chú ý nhìn kỹ, không ít nhân sĩ(*) quan trọng đều sẽ làm khách quý đến hiện trường.

(*) nhân sĩ: người trí thức có danh vọng, có tư tưởng tiến bộ.

Giang Kiến Hoan liên tục nhin mấy cái bữa tối, rốt cục xác định rõ toàn bộ quy trình, trang phục lặp đi lặp lại thẩm định đối chiếu mấy lần, liền một viên cúc áo cũng không dám phớt lờ.

Cùng ngày, hậu trường bận bịu thành một đồng, nhóm nhà thiết kế luống cuống tay chân cho người mẫu phối hợp quần áo, vải vóc phối sức ném loạn thành một đoàn, tùy ý khoác lên thành ghế, cẩn thận máng lên móc áo, còn có không nhỏ tâm ghim trượt xuống mặt đất.

Mơ hồ có thể nghe thấy phía bên ngoài thỉnh thoảng truyền đến tiếng vỗ tay như sấm dậy.

Tiếng âm nhạc nường theo lấy ánh đèn, đánh vào sàn catwalk, trên thân người mẫu đẹp đến động lòng.

Trang phục đặc biệt hoa mỹ, dáng người cao gầy đến có chút quá phận, dưới chân giẫm lên giày cao gót đáng chú ý, tự tin lại thong dong đi lại trên sàn chữ T.

Thật tình không biết, đắp lên mấy cái trang phục tráng lệ này, chính là người ở phía sau bất chấp hình tượng mà bận rộn.

Giờ catwalk kết thúc, tiệc tối ở sau đó chậm rãi mở màn.

"Kiến Hoan, cô đợi chút nữa đi theo đằng sau tôi là được, phải chú ý đúng mực, người tới đây đều rất quan trọng." Giang Uyển phân phó.

Buổi sáng có thể nói bình hoang mã loạn, đi catwalk từ chính thức bắt đầu đến kết thúc, Giang Kiến Hoan cuối cùng nhẹ nhàng thở ra, còn có tiệc tối cuối cùng, xã giao xong cơ bản liền có thể kết thúc công việc.

Cô âm thầm nhắc lên tâm trí, đi theo Giang Uyển từ bên cạnh người phục vụ trong mâm cầm lấy một ly rượu vang đỏ, ưỡn ngực thu bụng, ngón tay không tự giác nắm chặt, chú ý chung quanh người lui tới.

Giang Uyển quan hệ giao tiếp thực rộng, bốn phía trò chuyện hàn huyên với nhau, cô ở một bên giống như phong nền nghe, suy nghĩ nhẹ nhàng rời đi, vô ý thức phát ngốc, thói quen nghĩ ngợi trong phút chốc ly rượu vang đỏ trong tay có phải hay không cẩn thận bị đụng vào, làm bản lễ phục trên người với cái giá trị năm chữ số này.

Giang Kiến Hoan rũ mắt xuống, yên lặng mà đem tay kéo hơi xa một chút.

Mấy năm này sinh hoạt nghèo rớt mùng tơi, làm cô lúc nào cũng lấy chuyện xấu làm dự định, coi như tai nạn chân chính tiến đến, cũng có chuẩn bị tâm lý.

-

Một khối người ăn uống linh đình, trần nhà đèn treo thủy tinh sáng ngời chói mắt, đem yến hội chiếu đến có chút vàng son lộng lẫy.

Thảm đỏ lớn, người mặc tây trang cùng lễ phục, tinh xảo vừa vặn trang dung, tựa như tầng lớp xã giao của xã hội ngày xưa.

Giang Kiến Hoan hoảng hốt rất nhỏ, đứng trước đám người đột nhiên bắt đầu nhốn nháo, chen chúc lên, không biết là ai tới, nhao nhao hướng chỗ cửa lớn nhìn, chợt, bên tai thỉnh thoảng truyền đến một tiếng thét chói tai.

"Tô Mạt!"

Giang Kiến Hoan trong lòng run lên.

Người bên cạnh hướng phía trước chen, thực sự hướng cái phương hướng kia đi đến, trong hỗn loạn, cánh tay Giang Kiến Hoan bị người ta va vào một phát, loảng xoảng.

Cái ly ngã ngửa trên mặt đất, rượu vang đỏ giội cho cô một thân, chất lỏng màu đỏ sậm theo vải dệt màu trắng, từ ngực cô tích táp chảy về phía mặt đất, hội tụ thành một mảnh đại dương nhỏ mênh mông.

Thời gian giống như dừng lại.

Đầu cô ong một chút, mở to hai mắt mờ mịt nhìn chăm chăm vết rượu trên người mà quên phản ứng.

Váy, hồng rồi.

Giang Kiến Hoan đầu óc đang bay nhanh tính toán mấy tháng thu chi kế tiếp, chính là vô luận như thế nào tính, đều tính không được cái lỗ thủng lớn nào.

Lòng cô như tro tàn, đôi mắt ngạnh sinh sinh bị nghẹn đỏ.

Không biết khi nào, bên cạnh đều yên lặng xuống tới, những cái tiếng nghị luận ồn ào kia, tiếng bước chân toàn bộ hầu như biến mất không còn, trước mặt rũ xuống một bóng râm, Giang Kiến Hoan hậu tri hậu giác ngừng đầu, nhìn thấy Tô Mạt.

Anh vẫn là một chút cứng không thay đổi, mặt mày hoàn toàn như trước đây sạch sẽ thanh lãnh, tây trang màu đen chỉnh tề, thẳng cứng rắn, giống như là một cái chẵn vô hình, vô cùng kiên định kéo ra khoảng cách của hai người.

Giờ phút này chính mình cặp mắt đen nhánh kia chăm chú vào cô, bên trong không có một tia cảm xúc, sạch sẽ, phảng phất mùa đông tuyết lớn tan rã, mặt hồ ngưng kết thành băng sương, trong suốt băng lãnh.

Bên tai có người đang hỏi.

"Ô tiên sinh, ngài biết cô ấy sao?"

Thanh âm vang lên quen thuộc đến đâm sâu vào xương tủy, vừa xa lạ đến như là ảo giác.

Gọn gàng ba chữ.

"Không quen biết."

Tác giả có lời muốn nói:

Ta trở về á!

Mỗi đêm tám giờ đổi mới.

Văn danh là một lần tình cờ nhìn thấy một ca khúc tên 《 Cơn gió làm anh nhớ em - Trần Sở Sinh 》 .

Khả năng về sau cũng sẽ sửa ==.

- HẾT CHƯƠNG 1 -

LÚC GIÓ NỔ, NHỚ EM

Giang Tiểu Lục
www.dtv-ebook.com

Chương 2: Bị Đòi Nợ

1.

Lúc Giang Kiến Hoan ở cùng với Tô Mạt, anh là cái đồ học sinh nghèo có mơ ước âm nhạc.

Sau khi tách ra, anh thành người có được ngàn vạn fan hâm mộ âm nhạc của anh.

Gặp nhau lần nữa, trước mắt bao người, Giang Kiến Hoan bị giội cho một thân rượu đỏ, người đàn ông sắc mặt không có chút nào gợn sóng, hai mắt hẹp lạnh từ bên cạnh cô đi thoáng qua.

"Tô tiên sinh, ngài biết cô ấy sao?"

"Không quen biết."

2.

Bạn thuê cùng phòng Giang Kiến Hoan là fan cuồng Tô Mạt, ngày ấy mới ra album, cô nàng lại đổi MV đại phát cuồng, hai tay nâng mặt, trong mắt toát ra tâm trạng ngẩn ngơ.

"A a a a Tô Mạt rất đẹp trai, thịnh thế mỹ nam! Muốn ngủ cùng! ! !"

". . ."

Giang Kiến Hoan ma xui quỷ khiến nhớ lại năm đó lúc hai người ngày đầu tiên, ký ức bị Tô Mạt nhốt tại khách sạn ba ngày không cách nào đi ra

ngoài.

Cô mắt nhìn trước máy vi tính bạn chung phòng cùng cái thân thể tia
gầy yếu kia, lời nói thâm thía mười phần chân thành mà khuyên nhủ.

"Cậu vẫn là tạm biệt, cậu không chịu đựng nổi."

- Cứu biệt trùng phùng

- Gió nổi lên khi nhớ đến anh

LÚC GIÓ NỔ, NHỚ EM

Giang Tiểu Lục
www.dtv-ebook.com

Chương 3: Mười Tám Tuổi

1.

Lúc Giang Kiến Hoan ở cùng với Tô Mạt, anh là cái đồ học sinh nghèo có mơ ước âm nhạc.

Sau khi tách ra, anh thành người có được ngàn vạn fan hâm mộ âm nhạc của anh.

Gặp nhau lần nữa, trước mắt bao người, Giang Kiến Hoan bị giội cho một thân rượu đỏ, người đàn ông sắc mặt không có chút nào gợn sóng, hai mắt hẹp lạnh từ bên cạnh cô đi thoáng qua.

"Tô tiên sinh, ngài biết cô ấy sao?"

"Không quen biết."

2.

Bạn thuê cùng phòng Giang Kiến Hoan là fan cuồng Tô Mạt, ngày ấy mới ra album, cô nàng lại đổi MV đại phát cuồng, hai tay nâng mặt, trong mắt toát ra tâm trạng ngẩn ngơ.

"A a a a Tô Mạt rất đẹp trai, thịnh thế mỹ nam! Muốn ngủ cùng! ! !"

". . ."

Giang Kiến Hoan ma xui quỷ khiến nhớ lại năm đó lúc hai người ngày đầu tiên, ký ức bị Tô Mạt nhốt tại khách sạn ba ngày không cách nào đi ra

ngoài.

Cô mắt nhìn trước máy vi tính bạn chung phòng cùng cái thân thể tia
gầy yếu kia, lời nói thâm thía mười phần chân thành mà khuyên nhủ.

"Cậu vẫn là tạm biệt, cậu không chịu đựng nổi."

- Cứu biệt trùng phùng

- Gió nổi lên khi nhớ đến anh

LÚC GIÓ NỔ, NHỚ EM

Giang Tiểu Lục
www.dtv-ebook.com

Chương 4: Cô Cứ Nói Đi

1.

Lúc Giang Kiến Hoan ở cùng với Tô Mạt, anh là cái đồ học sinh nghèo có mơ ước âm nhạc.

Sau khi tách ra, anh thành người có được ngàn vạn fan hâm mộ âm nhạc của anh.

Gặp nhau lần nữa, trước mắt bao người, Giang Kiến Hoan bị gọi cho một thân rượu đỏ, người đàn ông sắc mặt không có chút nào gợn sóng, hai mắt hẹp lạnh từ bên cạnh cô đi thoáng qua.

"Tô tiên sinh, ngài biết cô ấy sao?"

"Không quen biết."

2.

Bạn thuê cùng phòng Giang Kiến Hoan là fan cuồng Tô Mạt, ngày ấy mới ra album, cô nàng lại đổi MV đại phát cuồng, hai tay nâng mặt, trong mắt toát ra tâm trạng ngẩn ngơ.

"A a a a Tô Mạt rất đẹp trai, thịnh thế mỹ nam! Muốn ngủ cùng! ! !"

". . ."

Giang Kiến Hoan ma xui quỷ khiến nhớ lại năm đó lúc hai người ngày đầu tiên, ký ức bị Tô Mạt nhốt tại khách sạn ba ngày không cách nào đi ra

ngoài.

Cô mắt nhìn trước máy vi tính bạn chung phòng cùng cái thân thể tia
gầy yếu kia, lời nói thâm thía mười phần chân thành mà khuyên nhủ.

"Cậu vẫn là tạm biệt, cậu không chịu đựng nổi."

- Cứu biệt trùng phùng

- Gió nổi lên khi nhớ đến anh

LÚC GIÓ NỔI, NHỚ EM

Giang Tiểu Lục
www.dtv-ebook.com

Chương 5: Đo Kịch Cỡ

1.

Lúc Giang Kiến Hoan ở cùng với Tô Mạt, anh là cái đồ học sinh nghèo có mơ ước âm nhạc.

Sau khi tách ra, anh thành người có được ngàn vạn fan hâm mộ âm nhạc của anh.

Gặp nhau lần nữa, trước mắt bao người, Giang Kiến Hoan bị giội cho một thân rượu đỏ, người đàn ông sắc mặt không có chút nào gợn sóng, hai mắt hẹp lạnh từ bên cạnh cô đi thoáng qua.

"Tô tiên sinh, ngài biết cô ấy sao?"

"Không quen biết."

2.

Bạn thuê cùng phòng Giang Kiến Hoan là fan cuồng Tô Mạt, ngày ấy mới ra album, cô nàng lại đổi MV đại phát cuồng, hai tay nâng mặt, trong mắt toát ra tâm trạng ngẩn ngơ.

"A a a a Tô Mạt rất đẹp trai, thịnh thế mỹ nam! Muốn ngủ cùng! ! !"

". . ."

Giang Kiến Hoan ma xui quỷ khiến nhớ lại năm đó lúc hai người ngày đầu tiên, ký ức bị Tô Mạt nhốt tại khách sạn ba ngày không cách nào đi ra

ngoài.

Cô mắt nhìn trước máy vi tính bạn chung phòng cùng cái thân thể tia
gầy yếu kia, lời nói thâm thía mười phần chân thành mà khuyên nhủ.

"Cậu vẫn là tạm biệt, cậu không chịu đựng nổi."

- Cứu biệt trùng phùng

- Gió nổi lên khi nhớ đến anh

LÚC GIÓ NỔ, NHỚ EM

Giang Tiểu Lục
www.dtv-ebook.com

Chương 6: Một Nụ Hôn

1.

Lúc Giang Kiến Hoan ở cùng với Tô Mạt, anh là cái đồ học sinh nghèo có mơ ước âm nhạc.

Sau khi tách ra, anh thành người có được ngàn vạn fan hâm mộ âm nhạc của anh.

Gặp nhau lần nữa, trước mắt bao người, Giang Kiến Hoan bị giội cho một thân rượu đỏ, người đàn ông sắc mặt không có chút nào gợn sóng, hai mắt hẹp lạnh từ bên cạnh cô đi thoáng qua.

"Tô tiên sinh, ngài biết cô ấy sao?"

"Không quen biết."

2.

Bạn thuê cùng phòng Giang Kiến Hoan là fan cuồng Tô Mạt, ngày ấy mới ra album, cô nàng lại đổi MV đại phát cuồng, hai tay nâng mặt, trong mắt toát ra tâm trạng ngẩn ngơ.

"A a a a Tô Mạt rất đẹp trai, thịnh thế mỹ nam! Muốn ngủ cùng! ! !"

". . ."

Giang Kiến Hoan ma xui quỷ khiến nhớ lại năm đó lúc hai người ngày đầu tiên, ký ức bị Tô Mạt nhốt tại khách sạn ba ngày không cách nào đi ra

ngoài.

Cô mắt nhìn trước máy vi tính bạn chung phòng cùng cái thân thể tia
gầy yếu kia, lời nói thâm thía mười phần chân thành mà khuyên nhủ.

"Cậu vẫn là tạm biệt, cậu không chịu đựng nổi."

- Cứu biệt trùng phùng

- Gió nổi lên khi nhớ đến anh

LÚC GIÓ NỔ, NHỚ EM

Giang Tiểu Lục
www.dtv-ebook.com

Chương 7: Giang Tiểu Thư

1.

Lúc Giang Kiến Hoan ở cùng với Tô Mạt, anh là cái đồ học sinh nghèo có mơ ước âm nhạc.

Sau khi tách ra, anh thành người có được ngàn vạn fan hâm mộ âm nhạc của anh.

Gặp nhau lần nữa, trước mắt bao người, Giang Kiến Hoan bị gọi cho một thân rượu đỏ, người đàn ông sắc mặt không có chút nào gợn sóng, hai mắt hẹp lạnh từ bên cạnh cô đi thoáng qua.

"Tô tiên sinh, ngài biết cô ấy sao?"

"Không quen biết."

2.

Bạn thuê cùng phòng Giang Kiến Hoan là fan cuồng Tô Mạt, ngày ấy mới ra album, cô nàng lại đổi MV đại phát cuồng, hai tay nâng mặt, trong mắt toát ra tâm trạng ngẩn ngơ.

"A a a a Tô Mạt rất đẹp trai, thịnh thế mỹ nam! Muốn ngủ cùng! ! !"

". . ."

Giang Kiến Hoan ma xui quỷ khiến nhớ lại năm đó lúc hai người ngày đầu tiên, ký ức bị Tô Mạt nhốt tại khách sạn ba ngày không cách nào đi ra

ngoài.

Cô mắt nhìn trước máy vi tính bạn chung phòng cùng cái thân thể tia
gầy yếu kia, lời nói thâm thía mười phần chân thành mà khuyên nhủ.

"Cậu vẫn là tạm biệt, cậu không chịu đựng nổi."

- Cứu biệt trùng phùng

- Gió nổi lên khi nhớ đến anh

LÚC GIÓ NỔI, NHỚ EM

Giang Tiểu Lục
www.dtv-ebook.com

Chương 8: Thử Quần Áo

1.

Lúc Giang Kiến Hoan ở cùng với Tô Mạt, anh là cái đồ học sinh nghèo có mơ ước âm nhạc.

Sau khi tách ra, anh thành người có được ngàn vạn fan hâm mộ âm nhạc của anh.

Gặp nhau lần nữa, trước mắt bao người, Giang Kiến Hoan bị giội cho một thân rượu đỏ, người đàn ông sắc mặt không có chút nào gợn sóng, hai mắt hẹp lạnh từ bên cạnh cô đi thoáng qua.

"Tô tiên sinh, ngài biết cô ấy sao?"

"Không quen biết."

2.

Bạn thuê cùng phòng Giang Kiến Hoan là fan cuồng Tô Mạt, ngày ấy mới ra album, cô nàng lại đổi MV đại phát cuồng, hai tay nâng mặt, trong mắt toát ra tâm trạng ngẩn ngơ.

"A a a a Tô Mạt rất đẹp trai, thịnh thế mỹ nam! Muốn ngủ cùng! ! !"

". . ."

Giang Kiến Hoan ma xui quỷ khiến nhớ lại năm đó lúc hai người ngày đầu tiên, ký ức bị Tô Mạt nhốt tại khách sạn ba ngày không cách nào đi ra

ngoài.

Cô mắt nhìn trước máy vi tính bạn chung phòng cùng cái thân thể tia
gầy yếu kia, lời nói thâm thía mười phần chân thành mà khuyên nhủ.

"Cậu vẫn là tạm biệt, cậu không chịu đựng nổi."

- Cứu biệt trùng phùng

- Gió nổi lên khi nhớ đến anh

LÚC GIÓ NỔ, NHỚ EM

Giang Tiểu Lục
www.dtv-ebook.com

Chương 9: Cùng Một Chỗ

1.

Lúc Giang Kiến Hoan ở cùng với Tô Mạt, anh là cái đồ học sinh nghèo có mơ ước âm nhạc.

Sau khi tách ra, anh thành người có được ngàn vạn fan hâm mộ âm nhạc của anh.

Gặp nhau lần nữa, trước mắt bao người, Giang Kiến Hoan bị gọi cho một thân rượu đỏ, người đàn ông sắc mặt không có chút nào gợn sóng, hai mắt hẹp lạnh từ bên cạnh cô đi thoáng qua.

"Tô tiên sinh, ngài biết cô ấy sao?"

"Không quen biết."

2.

Bạn thuê cùng phòng Giang Kiến Hoan là fan cuồng Tô Mạt, ngày ấy mới ra album, cô nàng lại đổi MV đại phát cuồng, hai tay nâng mặt, trong mắt toát ra tâm trạng ngẩn ngơ.

"A a a a Tô Mạt rất đẹp trai, thịnh thế mỹ nam! Muốn ngủ cùng! ! !"

"..."

Giang Kiến Hoan ma xui quỷ khiến nhớ lại năm đó lúc hai người ngày đầu tiên, ký ức bị Tô Mạt nhốt tại khách sạn ba ngày không cách nào đi ra

ngoài.

Cô mắt nhìn trước máy vi tính bạn chung phòng cùng cái thân thể tia
gầy yếu kia, lời nói thâm thía mười phần chân thành mà khuyên nhủ.

"Cậu vẫn là tạm biệt, cậu không chịu đựng nổi."

- Cứu biệt trùng phùng

- Gió nổi lên khi nhớ đến anh

LÚC GIÓ NỔ, NHỚ EM

Giang Tiểu Lục
www.dtv-ebook.com

Chương 10: Phát Weibo

1.

Lúc Giang Kiến Hoan ở cùng với Tô Mạt, anh là cái đồ học sinh nghèo có mơ ước âm nhạc.

Sau khi tách ra, anh thành người có được ngàn vạn fan hâm mộ âm nhạc của anh.

Gặp nhau lần nữa, trước mắt bao người, Giang Kiến Hoan bị giội cho một thân rượu đỏ, người đàn ông sắc mặt không có chút nào gợn sóng, hai mắt hẹp lạnh từ bên cạnh cô đi thoáng qua.

"Tô tiên sinh, ngài biết cô ấy sao?"

"Không quen biết."

2.

Bạn thuê cùng phòng Giang Kiến Hoan là fan cuồng Tô Mạt, ngày ấy mới ra album, cô nàng lại đổi MV đại phát cuồng, hai tay nâng mặt, trong mắt toát ra tâm trạng ngẩn ngơ.

"A a a a Tô Mạt rất đẹp trai, thịnh thế mỹ nam! Muốn ngủ cùng! ! !"

". . ."

Giang Kiến Hoan ma xui quỷ khiến nhớ lại năm đó lúc hai người ngày đầu tiên, ký ức bị Tô Mạt nhốt tại khách sạn ba ngày không cách nào đi ra

ngoài.

Cô mắt nhìn trước máy vi tính bạn chung phòng cùng cái thân thể tia
gầy yếu kia, lời nói thâm thía mười phần chân thành mà khuyên nhủ.

"Cậu vẫn là tạm biệt, cậu không chịu đựng nổi."

- Cứu biệt trùng phùng

- Gió nổi lên khi nhớ đến anh

LÚC GIÓ NỔ, NHỚ EM

Giang Tiểu Lục
www.dtv-ebook.com

Chương 11: Bị Chia Tay

1.

Lúc Giang Kiến Hoan ở cùng với Tô Mạt, anh là cái đồ học sinh nghèo có mơ ước âm nhạc.

Sau khi tách ra, anh thành người có được ngàn vạn fan hâm mộ âm nhạc của anh.

Gặp nhau lần nữa, trước mắt bao người, Giang Kiến Hoan bị giội cho một thân rượu đỏ, người đàn ông sắc mặt không có chút nào gợn sóng, hai mắt hẹp lạnh từ bên cạnh cô đi thoáng qua.

"Tô tiên sinh, ngài biết cô ấy sao?"

"Không quen biết."

2.

Bạn thuê cùng phòng Giang Kiến Hoan là fan cuồng Tô Mạt, ngày ấy mới ra album, cô nàng lại đổi MV đại phát cuồng, hai tay nâng mặt, trong mắt toát ra tâm trạng ngẩn ngơ.

"A a a a Tô Mạt rất đẹp trai, thịnh thế mỹ nam! Muốn ngủ cùng! ! !"

". . ."

Giang Kiến Hoan ma xui quỷ khiến nhớ lại năm đó lúc hai người ngày đầu tiên, ký ức bị Tô Mạt nhốt tại khách sạn ba ngày không cách nào đi ra

ngoài.

Cô mắt nhìn trước máy vi tính bạn chung phòng cùng cái thân thể tia
gầy yếu kia, lời nói thâm thía mười phần chân thành mà khuyên nhủ.

"Cậu vẫn là tạm biệt, cậu không chịu đựng nổi."

- Cứu biệt trùng phùng

- Gió nổi lên khi nhớ đến anh

LÚC GIÓ NỔ, NHỚ EM

Giang Tiểu Lục
www.dtv-ebook.com

Chương 12: Bộc Quang

1.

Lúc Giang Kiến Hoan ở cùng với Tô Mạt, anh là cái đồ học sinh nghèo có mơ ước âm nhạc.

Sau khi tách ra, anh thành người có được ngàn vạn fan hâm mộ âm nhạc của anh.

Gặp nhau lần nữa, trước mắt bao người, Giang Kiến Hoan bị giội cho một thân rượu đỏ, người đàn ông sắc mặt không có chút nào gợn sóng, hai mắt hẹp lạnh từ bên cạnh cô đi thoáng qua.

"Tô tiên sinh, ngài biết cô ấy sao?"

"Không quen biết."

2.

Bạn thuê cùng phòng Giang Kiến Hoan là fan cuồng Tô Mạt, ngày ấy mới ra album, cô nàng lại đổi MV đại phát cuồng, hai tay nâng mặt, trong mắt toát ra tâm trạng ngấn ngờ.

"A a a a Tô Mạt rất đẹp trai, thịnh thế mỹ nam! Muốn ngủ cùng! ! !"

". . ."

Giang Kiến Hoan ma xui quỷ khiến nhớ lại năm đó lúc hai người ngày đầu tiên, ký ức bị Tô Mạt nhốt tại khách sạn ba ngày không cách nào đi ra

ngoài.

Cô mắt nhìn trước máy vi tính bạn chung phòng cùng cái thân thể tia
gầy yếu kia, lời nói thâm thía mười phần chân thành mà khuyên nhủ.

"Cậu vẫn là tạm biệt, cậu không chịu đựng nổi."

- Cứu biệt trùng phùng

- Gió nổi lên khi nhớ đến anh

LÚC GIÓ NỔ, NHỚ EM

Giang Tiểu Lục
www.dtv-ebook.com

Chương 13: Là Hiếu Lành

1.

Lúc Giang Kiến Hoan ở cùng với Tô Mạt, anh là cái đồ học sinh nghèo có mơ ước âm nhạc.

Sau khi tách ra, anh thành người có được ngàn vạn fan hâm mộ âm nhạc của anh.

Gặp nhau lần nữa, trước mắt bao người, Giang Kiến Hoan bị giội cho một thân rượu đỏ, người đàn ông sắc mặt không có chút nào gợn sóng, hai mắt hẹp lạnh từ bên cạnh cô đi thoáng qua.

"Tô tiên sinh, ngài biết cô ấy sao?"

"Không quen biết."

2.

Bạn thuê cùng phòng Giang Kiến Hoan là fan cuồng Tô Mạt, ngày ấy mới ra album, cô nàng lại đổi MV đại phát cuồng, hai tay nâng mặt, trong mắt toát ra tâm trạng ngẩn ngơ.

"A a a a Tô Mạt rất đẹp trai, thịnh thế mỹ nam! Muốn ngủ cùng! ! !"

". . ."

Giang Kiến Hoan ma xui quỷ khiến nhớ lại năm đó lúc hai người ngày đầu tiên, ký ức bị Tô Mạt nhốt tại khách sạn ba ngày không cách nào đi ra

ngoài.

Cô mắt nhìn trước máy vi tính bạn chung phòng cùng cái thân thể tia
gầy yếu kia, lời nói thâm thía mười phần chân thành mà khuyên nhủ.

"Cậu vẫn là tạm biệt, cậu không chịu đựng nổi."

- Cứu biệt trùng phùng

- Gió nổi lên khi nhớ đến anh

LÚC GIÓ NỔ, NHỚ EM

Giang Tiểu Lục
www.dtv-ebook.com

Chương 14: Trong Đêm Tối

1.

Lúc Giang Kiến Hoan ở cùng với Tô Mạt, anh là cái đồ học sinh nghèo có mơ ước âm nhạc.

Sau khi tách ra, anh thành người có được ngàn vạn fan hâm mộ âm nhạc của anh.

Gặp nhau lần nữa, trước mắt bao người, Giang Kiến Hoan bị gọi cho một thân rượu đỏ, người đàn ông sắc mặt không có chút nào gợn sóng, hai mắt hẹp lạnh từ bên cạnh cô đi thoáng qua.

"Tô tiên sinh, ngài biết cô ấy sao?"

"Không quen biết."

2.

Bạn thuê cùng phòng Giang Kiến Hoan là fan cuồng Tô Mạt, ngày ấy mới ra album, cô nàng lại đổi MV đại phát cuồng, hai tay nâng mặt, trong mắt toát ra tâm trạng ngẩn ngơ.

"A a a a Tô Mạt rất đẹp trai, thịnh thế mỹ nam! Muốn ngủ cùng! ! !"

". . ."

Giang Kiến Hoan ma xui quỷ khiến nhớ lại năm đó lúc hai người ngày đầu tiên, ký ức bị Tô Mạt nhốt tại khách sạn ba ngày không cách nào đi ra

ngoài.

Cô mắt nhìn trước máy vi tính bạn chung phòng cùng cái thân thể tia
gầy yếu kia, lời nói thâm thía mười phần chân thành mà khuyên nhủ.

"Cậu vẫn là tạm biệt, cậu không chịu đựng nổi."

- Cứu biệt trùng phùng

- Gió nổi lên khi nhớ đến anh

Table of Contents

Mục lục

Văn Án

Chương 1: Mới Gặp

Chương 2: Bị Đòi Nợ

Chương 3: Mười Tám Tuổi

Chương 4: Cô Cứ Nói Đi

Chương 5: Đo Kịch Cỡ

Chương 6: Một Nụ Hôn

Chương 7: Giang Tiểu Thư

Chương 8: Thử Quần Áo

Chương 9: Cùng Một Chỗ

Chương 10: Phát Weibo

Chương 11: Bị Chia Tay

Chương 12: Bộc Quang

Chương 13: Là Hiếu Lành

Chương 14: Trong Đêm Tối